

Record 201

μετήλαξεν Ἄρτεμις πένθεσι κα[ι] δακρύεσσι πεφυρμένα δώματα λ[ε]ίψας | Δαμᾶ θυγάτηρ, Μηνοφάνου δὲ γυνή. | οὔτε γυναικὸς τελέης μέτρ[ον] ἔλαβες, νήπια τέκνα | λιποῦσα, τριάκοντα ἐνπλήσασα ἔτη, | νῦν δέ σε κοινὸς | δ[έ]ξατο Φερσεφόνη καὶ εἰν Αἶδα θάν[α]τος. | καὶ σε ἀνὴρ τίμησεν | καὶ ἀτυχή [τέ]κνα, | ὅπως ἀνάπαιμα βλέπωσι | ἐρχόμενοι πρὸς ὁδὸν δάκρυα πρᾶσσόμενοι. | χαῖρε.

Record 202-203

λέγει δὲ μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι, λύπην, ἡδονήν, ἐνθουσιασμόν, ὡς ἐκάστου τῶν παθῶν τούτων παρατρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους καὶ παρεγκλίνοντος τὴν φωνήν. αἶ τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερὸν καὶ θρηνητικὸν ὀλισθηρὸν εἰς ὦδὴν ἔχουσιν, διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ἀτρέμα τῷ μελωδεῖν προσάγοντας ὀρῶμεν καὶ παρεντείνοντας τὴν φωνήν. αἶ τε σφοδραὶ περιχάρειαι τῆς ψυχῆς τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἦθει καὶ τὸ σῶμα συνεπαίρουσιν καὶ παρακαλοῦσιν εἰς ἔνρhythμον κίνησην, ἐξαλλομένων καὶ κροτούντων εἶπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

‘μανίαι τ’ ἀλαλαί τ’ ὀρινομένων ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ’

κατὰ Πίνδαρον· οἱ δὲ χαρίεντες ἐν τῷ πάθει τούτῳ γινόμενοι τὴν φωνήν μόνην εἰς τὸ ἄδειν καὶ φθέγγεσθαι μέτρα καὶ μέλη προίενται. μάλιστα δ’ ὁ ἐνθουσιασμός ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ τὴν φωνήν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν αἶ τε βακχεῖαι ῥυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησιμωδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθεαζομένοις, τῶν τε μαινομένων ὀλίγους ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ὦδης ληροῦντας. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ’ αὐγὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ καταμανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὔροις οὔτε λύπας δριμυτέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περιχαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας, ἀλλ’ ὡσπερ τὴν Σοφοκλείου πόλιν ἀνδρὸς ἐρωτικῆς ψυχῆν ‘ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.’

οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μουσικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρωτος ἐν αὐτῷ καὶ συνειληφῶς, λύπην ἡδονήν ἐνθουσιασμόν, τά τ’ ἄλλα φιλόφρονός ἐστι καὶ λάλος εἷς τε ποίησιν μελῶν καὶ μέτρων ὡς οὐδὲν ἄλλο πάθος ἐπίφορος καὶ κατάντης.

Record 204

μέλος δὲ καὶ ῥυθμὸς καὶ ὄρχησις καὶ ὦδὴ παραμειψάμεναι τὴν αἴσθησιν ἐν τῷ χαίροντι τῆς ψυχῆς ἀπερείδονται τὸ ἐπιτερπέες καὶ γαργαλίζον. ὅθεν οὐδεμία τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἀπόκρυφός ἐστιν οὐδὲ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων ‘περιθεόντων’, ὡς οἱ Κυρηναῖκοι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ στάδια ταύταις καὶ θέατρα ποιεῖται, καὶ τὸ μετὰ πολλῶν θεάσασθαι τι καὶ ἀκοῦσαι ἐπιτερπέστερόν ἐστι καὶ σεμνότερον, οὐκ ἀκρασίας δήπου καὶ ἡδυπαθείας ἀλλ’ ἐλευθερίου διατριβῆς καὶ ἀστείας μάρτυρας ἡμῶν ὅτι πλείστους λαμβανόντων.

Record 205

διὸ δεῖ μάλιστα ταύτας εὐλαβεῖσθαι τὰς ἡδονάς· ἰσχυρόταται γὰρ εἰσιν, ἅτε δὴ μή, καθάπερ αἱ περὶ γεῦσιν καὶ ἀφῆν καὶ ὄσφρησιν, εἰς τὸ ἄλογον καὶ φυσικὸν ἀποτελεωτάσαι τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦ κρίνοντος ἀπτόμεναι καὶ τοῦ φρονούντος· ἔπειτα ταῖς μὲν ἄλλαις ἡδυπαθείαις κἂν ὁ λογισμὸς ἐλλίπη διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἕνια πολλάκις ἐμποδῶν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ἰχθύων ἀγορᾷ μικρολογία καθαιρεῖ δάκτυλον ὀψοφάγου, καὶ πολυτελοῦς ἑταίρας ἀπέστρεψε φιλαργυρία φιλογυνίαν· ... ταύταις δὲ ταῖς ἐλευθερίαις λεγομέναις περὶ ὧτα καὶ ὄμματα φιλομούσοις καὶ φιλαύλοις μουσομανίαις προῖκα καὶ ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι πολλαχόθεν ἀρύττεσθαι καὶ ἀπολαύειν, ἐν ἀγῶσιν, ἐν θεάτροις, ἐν συμποσίοις, ἐτέρων χορηγούντων· ὅθεν ἔτοιμον τὸ διαφθαρῆναι τοῖς μὴ βοηθοῦντα καὶ παιδαγωγοῦντα τὸν λογισμὸν ἔχουσι.’

Record 206

‘οὐ γὰρ οὖν’ εἶπεν ὁ Λαμπρίας, ‘ἀλλ’ ὁσάκις ἂν εἰς τὰς Σειρῆνας ἐμπέσωμεν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ τὰς Μούσας καὶ καταφεύγειν εἰς τὸν Ἐλικῶνα τὸν τῶν παλαιῶν. ἐρῶντι

μὲν γὰρ πολυτελοῦς οὐκ ἔστι τὴν Πηνελόπην προσαγαγεῖν οὐδὲ συνοικίσει τὴν Πάνθειαν· ἠδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς κακοτέχνους καὶ κακοζήλους ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον, ‘ποτίμω λόγῳ ἀλμυρὰν ἀκοήν,’ ὡς φησὶν ὁ Πλάτων, ‘ἀποκλυζόμενον.’ ὡσπερ γὰρ οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὐτοὺς καταλέγειν καὶ ὀνομάζειν, οὕτως ἡμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι «μανίαις τ’ ἀλαλαῖς τ’ ὀρινόμενοι ῥιψαύχενοι σὺν κλόνῳ» τῶν ἱερῶν καὶ σεμνῶν ἐκείνων γραμμάτων ἀναμιμνησκομένοι καὶ παραβάλλοντες ᾠδὰς καὶ ποιήματα καὶ λόγους γενναίους οὐκ ἐκπλαγησόμεθα παντάπασιν ὑπὸ τούτων οὐδὲ πλαγίους παραδώσομεν ἑαυτοὺς ὡσπερ ὑπὸ ρεύματος λείου φέρεσθαι.’

Record 207

ἐνθάδ’ ἐγὼ κεῖμαι Τρόφιμος ὁ τραφεὶς εἰς ἄστῳ Γολοίδων | κάμὲ κάλυψε γῆ ὡς Μοῖρ’ ἐπέκλωσ’ ἐν Ἰαζοῖς· | τὸν ἴδιον κόσμησαν ἔθαψαν ἅπαντες, | τείμησαν δ’ ἄρ’ ἐμὲν στήλη καὶ γράμμασι σεμνοῖς | θρεπτὸν ἐὸν Χροῖσα[ν]θος, ἄνδρα Ἐρμιόνη τὸν ἑαυτῆς. | τοῦτο γέρας θνητοῖς, μνήμη δὲ ἐώνιος ἐστίν.

Record 208

[— — — βλ]άψαι μου τὸ μνήμα ἢ καταλύσαι τ<α>ς ἡμέρας ἢ [περιιδεῖν ὑπό] τινος τούτων τι γεινόμενον. ὅς δ’ ἂν ὑπεναντ[ί]ον τούτων] τι ποιήσῃ, οὗτος καὶ ὁ παρ’ αὐτοῦ ὠνησάμενος ἢ ἄλλ[α] τινα κα[κ]οτεχνήσας ἐχέτω τοὺς δήμου Ῥωμαίων θε[ο]ὺς κεχολ]ωμένους πάντας καὶ πάσας τό τε μέρος αὐτοῦ [ἔστω τῶν λοι]πῶν, οἵτινες ἂν ἐξ αὐτῶν τὴν ἐμὴν βούλησιν [πιστῶς φυλάτ]τειν προαιρῶνται. ἐὰν δὲ πάντες ὑπεναντί[ον] τι τῶν] προδηλουμένων ποιήσωσιν, αὐτοὶ μὲν ἐχέτωσαν [τοὺς προε]ιρημένους θεοὺς κεχολωμένους, ἐξάγιστοι καὶ ἀ[θέμιτοι ἀμ]νήμονές τε τῆς ἐμῆς χάριτος ὑπάρχοντες, [λαβέτωσαν] δὲ οἱ[ί] ἱεροὶ τοῦ ἱερο[ῦ] διὰ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐν Σάρ[δεσιν] τὰ μέρη αὐτῶν — — —]

Record 209

βασ[ιλ]εῖ Πτο[λεμαί]ωι χαίρειν Θερωῦς καὶ Τεῶς. ἀδικούμεθα ὑπὸ Τεμσώιος καὶ Σενεμενώπιος καὶ Τετειμ[---] καὶ Ἐριέως καὶ τῶν λοιπῶν [σ]υνθιασιτίδων τῶν ἐκ Κερκεθοήρεως, τῆς Πολέμωνος μερίδος. Σοήριος γὰρ τῆς ἀδελφῆς μου, γυναικὸς δ[ε] Τεῶ]τος τοῦ προγεγραμμένου σ[υ]νθιασιτευούσης ταῖς προγεγραμμέναις καὶ ἐχούσης τῆ[ν] ἱερ]ωσύνην τοῦ θιάσου ἐφ’ ἔτη δ’, συμβέβηκεν αὐτὴν τετελευτηκῆναι --- οὐκ ἐχούσης δὲ αὐτῆς τ[ῶ]ν ἔγγιστα γένους ἀλλ’ ἢ [ῆ]μᾶς, ἀπαιτούμεναι αἰ προ[γ]εγραμ[μ]έναι τ[ὸ] τ[α]φικὸν οὐκ [ἀ]ποδιδόασ[ιν]. δεόμεθα οὖν σου, [βα]σιλεῦ, προστάξαι Διοφάνει τῷ στρατηγῶι γ[ρ]άψαι Πτολεμαίωι τῷ ἐπιστάτῃ, ἐὰν μὲν ἔτι καὶ ν[ῦν] ὑπομένωσιν [ῆ]μῖν ἀποδοῦναι τὸ ταφικόν, εἰ δὲ μή, ἀποστεῖλαι αὐτὰς ἐπ[ὶ] Διοφάνην ὅπως ἐπαναγ[κα]σθῶσι ἀποδοῦναι ἡμῖν, ἵνα διὰ σέ, βασιλεῦ, τύχῳ τοῦ δικαίου. εὐτύχει. — Πτολεμαίωι. μά(λιστα) δι(άλυσον) αὐ(τούς)· εἰ δὲ μή, ἀπ(όστειλον) πρ(ὸς) ἡμ(ᾶς) ἐκ τῆς δεκάτης τοῦ Χοῖα[χ] ὅπ(ως) ἐπὶ τοῦ κα(θήκοντος) δι(καστηρίου) δι(ακριθῶσιν). (ἔτους) δ, Δαισίου κζ, Ἀθῦρ κθ.

Record 210

(excerpt) ὧν κεκράτηκεν ὁ πατήρ ἡμῶν ἐφ’ ὅσον [π]εριῆι χρόνον, ἡμῶν δὲ μετὰ τὴν ἐκείνου [τελευτήν] τῶν λοι[πῶν] κρατουσῶν], Ἀρίστῳ[ν] Ἀθηνοδότου τῶν ἀ[πὸ] Διὸς πόλεως τ[ῆς] με[γ]άλῃς βιαιότερον ἐμβατεύσ[α]ς εἰς τὸ δη[λούμενον]ν ἔδαφος τοῦ ἀμπελῶνος καὶ εἰς τὰ συνκύροντα [τ]ούτῳ ἐν τοῖς τῆς ἀμιξίας [κ]αιροῖς, ἀντιποιεῖται ἀδίκως τοῦ ἐπιβάλλοντος ἡμῖν μέρους (ἡμίσου) καὶ μέρος τι καταπεφύτευκεν ἀμπέλῳ, κατεγνωκῶς τῷ γυναικᾶς ἡμᾶς εἶναι καὶ ἐτέρῳ τόπῳ κατοικούσας μὴ εὐχερῶς δύνασθαι ἐπιβαλεῖν ἐπὶ τὴν σηματομένην κτῆσιν. Διὸ καταπεφευγῶι ἐπὶ σέ, ἀξιούμεν, ἐὰν φαίνεται, μεταπεψάμενον αὐτὸν ἐπισκέψασθαι καὶ ἐὰν ἦι <οἷ>α γράφομεν ἐπαναγκάσαι ἐκοτῆναι τοῦ διασαφουμένου ἡμῖν μέρους (ἡμίσου) τοῦ ἐδάφους τοῦ ἀμπελῶνος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ

πεφυτευμένων καὶ τῶν προσκυρόντων τόπων καὶ ἐκτεῖ[σ]αι ἃ ἀπενήνεκται ἐξ αὐτῶν γενήματα, περὶ δὲ ἧς πεποίη[τα]ι βίας, διαλαβεῖν μισοπονήρως, ἵν ὤμεν ἀντειλημ<μέ>ναι. Εὐτύχει

Record 211

βασιλεῖ Πτολεμαίω χαίρειν Νίκαια Νικίου, Περσίνη. ὁ ἀνὴρ μου Παισα[νίας ἐτελεύτ]ησεν ἐν τῷ κγ (ἔτει), καταλιπὼν διαθήκην τοῦ αὐτοῦ[υ] ἔτους, μηνὸς Πανήμου [-- δι' ἧς --] ναιον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἐπίτροπόν μου καταλείπει. συμβέβηκεν οὖν καὶ τούτον τελ[ευτῆσαι, (ἔτους)] δ', μηνὸς Δαισίου Αἰγυπτίων δὲ Ἄθῦρ, συγγενῆ δέ με μηθένα ἔχειν ὃς ἐπιγραφῆσεται μο[υ] κύριος. ἵνα οὖν μὴ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τὰ καταλελειμμένα μο[ι] ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς καταφθ[α]ρῆι, [μὴ ἐχούσης] μου κύριον μεθ' οὗ τὰς περὶ τούτων οἰκονομίας θήσομαι, δέομαί σου, βασιλεῦ, προ[σ]τάξαι Διοφάνει τῷ στρατηγῷ δοθῆναι μοι κύριον Δημήτριον Θραῖκα, τῶν Πτολεμαίου τοῦ Ἐτ[εωνέως τῆς --] ἱπ(παρχίας) (ἑκατοντάρουρον), ὧ καὶ τὴν ἀδελφὴν συνώκισεν ὁ Παισανίας, καὶ περὶ τούτων ἔγγραπτα ποιήσα[σθαι τὸν στρ]ατηγόν, ἵνα μοι ὑπάρχη ἐν χρηματισμῶ· καὶ ἐπειδὴ, πρεσβυτέρα τε οὖσα καὶ ἀσθεν[ῆς γενο]μένη, οὐ δύναμαι παραγενέσθαι εἰς Κροκοδίλων πόλιν, ἀπέσταλκα δὲ ἐπιδώσοντα τ[ῆ]ν ἔντευξιν Δημήτριον τὸν προγεγραμμένον, γράψαι Διοφάνην Διοσκουρίδει τῷ ἐπιστάτῃ εἰκονογραφήσαντά με καὶ τὸν κύριον ὃν αἰτοῦμαι, ἀναγράψαι Διοφάνει. τούτ[ων] γὰρ γενομένων, ἔσομαι τετευχυῖα, βασιλεῦ, τῆς παρὰ σοῦ φιλανθρωπίας. εὐτύχει. — Διοσκουρίδει. παραλαβὼν τινὰς τῶν ἐκ τῆς κώ(μης) πρεσβυτέρων εἴσελθε πρὸς τὴν Νίκαιαν [ἀνθρωπον] καὶ ἐὰν [---]εἰων τὰς εἰκόνας διασάψῃσιν ἡμῖν. ...

Record 212

βασιλεῖ Πτολεμαίω χαίρειν Φιλίστα Λυσίου, τῶν κατοικουσῶν [ἐ]ν Τρικωμῖαι. ἀδικοῦμαι ὑπὸ Πετεχῶντος. λουομένης γὰρ μου ἐν τῷ βαλανεῖω τῷ ἐν τῇ προειρ[η]μένῃ κώμῃ, (ἔτους) α', Τῦβι ζ', παραχέων ἐν τῷ γυναικείω [θό]λωι, ἐγβεβηκυῖας μου ὥστε σμήσασθαι, εἰσενέγκας θερμοῦ τὰς ἀρυταίνας κατεσκέδασέν μου κ[---] καὶ κατέκαυσεν τὴν τε κοιλίαν καὶ τὸν ἀριστερόν μηρόν ἕως τοῦ γόνατος ὥστε καὶ κινδυνεύειν με· [ὃν κ]αὶ εὐροῦσα παρέδωκα Νεχθοσίρι τῷ ἀρχιφυλακίτῃ τῆς κώμης, παρόντος Σίμωνος τοῦ ἐπιστάτου. δέομαι οὖν σου, βασιλεῦ, εἴ σοι δοκεῖ, ἰκέτις ἐπὶ σὲ καταπεφευγῖα, μὴ περιδεῖν με οὕτως ἠνομημένην, χειρόβιον οὖσαν, ἀλλὰ προστάξαι Διοφ[ά]νῃ τῷ στρατηγῷ γράψαι Σίμωνι τῷ ἐπιστάτῃ καὶ Νεχθοσίρι τῷ φυλακίτῃ ἀναγαγεῖν ἐφ' αὐτὸν τὸν Πετεχῶντ[α ὅ]πως Διοφάνης ἐπισκέψηται περὶ τούτων, ἵν' ἐπὶ σὲ καταφυγοῦσα, βασιλεῦ, τὸν πάντων κοινὸν εὐ[ερ]γέτην, τοῦ δικαίου τύχῳ. εὐτύχει. — Σίμωνι, ἀπόστειλον τὸν ἐγκαλούμενον. (ἔτους) α', Γ[ορπι]αίου κη', Τῦβι ιβ'.

Record 213

--- Ζήνωνι χαίρειν. καλῶς προεῖς εἰ ἔρρωσαι. ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτός. ἐπίστασαι ὥς κατέλιπές με ἐν Συρίαι μετὰ Κρότου καὶ ἐποίουν πάντα τὰ προστασσόμενα τὰ κατὰ <τὰ>ς καμήλους καὶ ἡμῖν σο[ι] ἀνέγκλητ[ο]ς. σοῦ δὲ προστάξαντός συνέταξας οὐκ ἐ/δίδου μοι οὐθέν. ἐπεὶ δὲ πολλὰς[ι]ς μου δεομένου δίδοναι μοι ἃ σὺ συνέταξας οὐκ ἐδίδου μοι οὐθέν Κρότος, ἀλλ' ἐκέλευέν με ἀπαλλάσσεσθαι, χρόνον μὲν οὖν πολὺν ἐκαρτέρουν σε προσδεχόμενος, ἐπεὶ δὲ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ἡμῖν καὶ οὐθέν ἡδυνάμην οὐδαμόθεν πορίζεις, ἠναγκάσθη ἀποτρέχειν εἰς Συρίαν ἵνα μὴ τῷ λιμῶι παραπόλωμαι. ἔγραψα οὖν σοι ἵνα εἰδῆς ὅτι Κρότος αἴτιος. σοῦ δὲ πάλιν με ἀποστείλαντος εἰς Φιλαδέλφειαν πρὸς Ἰάσονα καὶ ποιοῦντός μου πάντα τὰ προστασσόμενα, ἃ σὺ μοι συνέταξας οὐθέν μοι δίδω<σ> ἤδη μηνῶν ἐννεὰ τὸ ἔλαιον οὐδὲ σῖτον ἀλλὰ παρὰ δῖμηνον ὅταν καὶ τὰ ἱμάτια <ἀ>ποδῶται. ἐγὼ δὲ καὶ θέρος καὶ χειμῶνα ἐν τῷ πόνωι γίνομαι. ὁ δὲ μοι συντάσσει ὄξος λαμβάνειν εἰς ψώνιον. ἀλλὰ κατεγνώκασίν μου ὅτι εἰμὶ βάρβαρος. δέομαι οὖν σου εἴ σοι δοκεῖ συντάξαι αὐτοῖς ὅπως τὰ ὀφειλόμενα κομίσωμαι καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτάκτως μοι ἵνα μὴ τῷ λιμῶι παραπόλωμαι ὅτι οὐκ ἐπίσταμαι ἑλληνίζειν. σὺ οὖν καλῶς ἂν ποιήσῃς ἐπιστροφὴν μου ποιησάμενος. ἐγὼ δὲ εὐχόμαι πᾶσι τοῖς θεοῖς καὶ τῷ δαίμονι τοῦ

βασιλέως σε υγιαίνειν καὶ ἐλθεῖν τὸ τάχος πρὸς ἡμᾶς ὅπως αὐτὸς ἰδῆις ὅτι ἀνέγκλητός εἰμι. ἔρρωσο

Record 214

βασιλεῖ Πτολεμαίω χαίρειν Κτησικλῆς. ἀδικοῦμαι ὑπὸ Διονυσίου καὶ Νίκης τῆς θυγατρὸς μου. ἐμοῦ γὰρ ἐκθρέψαντος τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέ[ρα] καὶ παιδεύσαντος καὶ ε[ἰς ἡ]λικίαν ἀγαγόντος, ἀκληρήσαντος δέ μου κατὰ τὸ ἴδιον σῶμ[α] καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀδυνατοῦντος, οὐχ οἷα μοι ἦν ἐπαρκεῖν τῶν ἀναγκαίων οὐδέν· ἐμοῦ δὲ βουλομένου [π]αρ' αὐτῆς τὸ δίκαιον λαβεῖν ἐν Ἀλεξανδρείαι, κατεδείθη μου, καὶ τοῦ ἱη (ἔτους) ἐχειρογράφησέ μοι ὄρκον βασιλικὸν ἐπὶ τοῦ Ἀρσινόης ἀκτίας ἱεροῦ, δώσειν μοι καθ' ἕκαστον μῆνα δραχ[μά]ς εἴκοσι, ἐργαζομένη αὐτῇ τῶι ἰδίωι σῶματι· ἐὰν δὲ μὴ ποιῆι ἢ πα[ρ]αβείνη[ι] τι τ[ῶν κατὰ τὴν] χειρογραφίαν ἀπ[ο]τεῖσα[ι] μοι αὐτὴν (δραχμὰς) φ ἢ τῶι ὄρκωι ἔνοχον εἶναι. [νῦν δὲ φθαρεῖσα ὑπὸ Διονυσίου, ὄντος|| κιναί[δο]υ, οὐ π[ο]ιεῖ μοι τῶν κατὰ τὴν χειρογραφ[ί]αν οὐδ[έν], καταφρονού[σά] μου διὰ τοῦ γ[ή]ρωσ κ[αὶ τ]ῆς ὑπ[α]ρχούσης μοι ἀκληρίας. δέομαι οὖν [σου], βασιλεῦ, [μ]ὴ πε[ρ]ιιδεῖν με ὑπὸ τῆς|| θυγ[ατρὸ]ς ἀδικού[μ]ενον καὶ Διονυσίου τοῦ φθε[ί]ραντος [αὐ]τὴν κινα[ί]δ[ου], ἀλλὰ προστάξ[αι]|| Διοφά[νει] τῶι [στρατ]ηγῶι ἀνακαλεσάμενον αὐτοὺς διακ[ο]ῦσαι [ἡμῶν ---] τῶι μ[.] φθε[ί]ρα[ν]τι αὐτὴν χρῆσασθαι Διοφάν[η]ν ὡς ἂν α[ὐ]τῶι φαίνεται, Νίκην δὲ τὴν θ[υγατέρ]α μου ἐπαναγκάσαι τὰ δικάιά [μ]οι ποιεῖν κ[- ca. 10 - τούτων γὰρ γενο]μένω[ν, οὐ]κ ἀδικηθήσομαι, ἀλλὰ ἐπὶ σέ, βασιλε[ῦ], καταφυ[γῶν] τοῦ δικαίου τεύξομαι].

Record 215

ἡ μήτηρ [.] ρηκ[.] α[.] ι Πτόλλι Νικάνδρωι Λυσιμάχωι Τρυφαίνῃ χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε, εἴη ἂν, ὡς <θέλω>. τοῖς θεοῖς εὐχομαι ἰδεῖν ὑμᾶς υγιαίνοντας. ἐκομισάμεθα τὸ παρὰ σοῦ ἐπιστόλιον ἐν ᾧ διεσάφεις τετοκέναι. τοῖς θεοῖς εὐχόμεν καθ' ἡμέραν ὑπὲρ σοῦ· νυνὶ δὲ ἐκπεφευγίας σου τὴν μεγίστην εὐφροσύνην διάξω. ἀπέσταλκά σοι ἐλαίου φακὸν πλήρη καὶ ἰσχάδων μνάς [.] ους· καλῶς ποιήσεις ἐκκεν[ώ]σασα τὸν φακὸν καὶ ἀποστείλασά μοι αὐτὸν ἀσφαλῶς διὰ τὸ κεχρησθῆναι με αὐτὸν ὧδε. μὴ ὄκνει ἐπιλέγειν Κλεοπάτραν τὴν μ[ι]κρὰν ὡς σαυτ[ῆ]ς θυγάτριον.

Record 216

Ἀριστείδης Ζήνωνι χαίρειν. καλῶς ἂν ἔχοι εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ λοιπὰ σοί ἐστι πάντα κατὰ γνώμην, ἔχοιμι ἂν τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν· ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτός. συμβέβηκέν μοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν προβεβλησθῆναι με σίτου ἐγδοχέα οὕτω ὄντι μοι τῶν ἐτῶν οὐδὲ γινομένης μοι τῆς λειτουργίας ταύτης, ἀλλὰ διὰ φθονερίαν τινές [με προέβαλλον]. ἀπεστάλκαμεν οὖν ἐγὼ τε καὶ ὁ ἀδελφὸς Θηρωνίδης Δρόμωνα ὅπως ταῦτα δηλώσῃ Ἀπ[ο]λλωνίωι, ἵνα ἡμῖν βοηθήσῃ καὶ ἀπολύσῃ με τῆς ἐκδοχείας ταύτης. χαρίζοιο ἂν οὖν τὸν τε Δρόμωνα προσαγαγὼν ἐν τάχει Ἀπολλωνίωι καὶ συνεπιλαβόμενος τοῦ ἐντυχεῖν αὐτὸν Ἀπολλωνίωι τὴν τα[χί]σ[τη]ν καὶ ἵνα ἀποστείλῃ αὐτὸν ἡμῖν ἐν τάχει πάντα οἰκονομησάμενος. γράφε δὲ καὶ σύ, ἐὰν τινος χρεῖαν ἔχης τῶν παρ' ἡμῶν, ἵνα σοι πάντα ποιῶμεν. ἔρρωσο.

Record 217

Ἡρακλῆς Πτολεμαίω τῶ [δι]ο[ι]κητῇ πλειῖστα χαίρειν καὶ ἔρρωσθαι. ἠρώτησα Ἰαπ -- ἐν Μέμφι ὑπὲρ τοῦ ἱερέως τοῦ τῆς Τεβτύνεως [.] ε[.] γράψαι αὐτῶ ἐπιστολίδιν, ἵνα εἶδω ὅτι αὐτῶ ἐστιν. ἐρωτῶ σε, ὅπως οὐ κατασχεθήσεται, χειραγώγησον [αὐτ]όν, ἐν οἷς ἐὰν χρῆξῃ, [τὸ] αὐτὸ ποιῶν ᾧ ποιεῖς Ἀρτεμίδωρω, δ[ο]ῦς ἐμο[ι] πρὸς τὸν ἱερέα καὶ τὸ αὐτὸ καταλ[υ]μάτιν· οἶδας γὰρ ὅτι βδελύσσονται Ἰουδαίους· ἀσπάζου [.....] Ἰβαν κα[ί] Ἐπιμένην καὶ Τρυφωναῖν [.....] μα[.....] ἐπιτο[.....] ἐπιμέλου [σαυτοῦ - ca. ? -]

Record 218

Ὦ δέσποτ' Ὁσεράπι καὶ θεοὶ οἱ μετὰ τοῦ Ὁσερ[άπιο]ς καθ[ήμενοι ---] αὶ ὑμῖν Ἀρτεμισίῃ ἦδ' Ἀμάσιος θυγάτηρ κατὰ τὸ πατρὸς τῆς θυγατρὸς, [ὡς αὐτὴν τ]ῶ[ν] κτ[ερ]έων ἀπεστέρησε

καὶ τῆς θήκης. Εἰ μὲν οὖν δίκαια μὲ ἐποίησε ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα ταύτοσαυτῶ, <<δίκαια>> ὥσπερ μὲν οὖν ἄδικα ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα ταύτοσαυτῶ ἐποίησε. δόη δὲ οἱ Ὅσεραῖπις καὶ οἱ θεοὶ μὴ τυχεῖν ἐκ παίδων θήκης: [μη]δὲ αὐτὸν γονέας τοῦ<ς> αὐτοσαυτοῦ θάψαι. Τῆς δὲ καταβοῆς ἐνθῦτα κειμένης, κακῶς ἀπολλύοιτο κέγ γαῖ κέν θαλάσση καὶ τὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὅσερά[π]ιος καὶ τῶν θεῶν τῶν ἐμ Πooseραῖπι καθημένων μηδὲ ἰλάονος τυχάνοι Ὅ[σ]εράπιος μηδὲ τῶν θε[ῶ]ν [τῶν] μετὰ τοῦ Ὅσεράπιος κα[θ]ημένων. Κατέθηκεν Ἀρτεμισίη τὴν ἰκετηρίην τα[ύ]την ἰκετύουσα τὸν Ὅσε[ε]ραῖπιν τὴν δίκην δικά[σαι καὶ το]ύς θεοὺς τοὺς μετὰ τοῦ Ὅσεράπιος καθημένους. Τῆ[ς] δ' ἰκετηρίας ἐνθαῦ[τα κει]μένης μηδαμῶ[ς] ἰλαόν[ω]ν [τῶ]ν θεῶν τυχχάνοι ὁ θεὸς αὐτῶι τῆ<ν> δίκην ἐπιθ[ε]ίη μ]ηδενὶ . . θεραπυο[.....?]βοντι: ὅτι μὴ τοὺς Ἀρτεμισίη κελύει οτ[.....]τοδε[-- -- --] ὥσπερ...

Record 219

Μάξιμος Σεραπειάδει τῇ ἀδελφῇ κυρίᾳ πλεῖστα χαίρειν. οἶδα ἐμαυτὸν ὅτι οὐδὲν κακόν σοι ἐποίησα οὐδὲ ἐμίσησα ἅ μοι ταχέως ἐμίσησας. οὐδὲν οὖν μέμφομαι Οὐαλέριν Λόγγον τὸν ἀδελφόν μου εἰ αὐτὸς ἡμέλησεν καὶ καταφρονεῖ ἐμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. σὺ δέ, ἔδει σε αὐτῶ εἰπεῖν· γράψον ὄστρακον τῶ ἀδελφῶ σου. ἀλλὰ οἱ παρ' ὑμῖν λεγέτωσαν --- ὡς ἂν ἀπὸ ψυχῆς εὐχαριστῶ ὑμᾶς. Παλμᾶς εἰς Καμπὴν ἀπῆλθεν. ἡμέρας ἔχει δ. περὶ τοῦ χοιριδίου ἀμερίμνει, κυρεῖα. ἐγὼ πέμπω σοι. πέμψον μοι τὸ πελέκειον. ἄσπασε τὸν ἀδελφόν μου. ἔρω(σο).

Record 220

Ἀπολλῶς Μικκαλοῦτι τῇ ἀδελφῇ χαίρειν. ἀναγκαῖον ἠγησάμην εἰς Ῥαιμα γενάμενος ἀσπάζεσθαι σε. ὡς σοι ἐντέταλμαι, ἔπεχε. πρὸς μηδένα συζήτει καὶ ἐγὼ δὲ μεριμνῶ σου. ὡς σοι ἀπεταξάμην, μηδὲν λυποῦ. ἀσπάξου Ἀπλονοῦν, ἀσπάζεται σε Φῆστος. ἔρωσο.

Record 221

[ἐπὶ ἰ]ερέ[ως Τ]ο[άλλεως τοῦ Πειγάσεως] μηνὸς Ἡρα[ῖωνος? .. ἐν? τοῖ]ς ἀρχαιρεσίοις ἐκκλησ[ί]ας κυ[ρίας γεν]ομένης ἔδοξεν Ἰπποκωμητῶ[ν τῇ βο]υλῇ καὶ τῶ δήμῳ ἀρχόντων [γν]ώμη Σωσιπόλεως τοῦ Ζήνωνος καὶ Θέωνος τοῦ Μηνοδώρου καὶ γραμματέως Ἡφαιστίωνος τοῦ Παρδαλέοντος· ἐπεὶ συμφέρον ἐστὶν καὶ καλῶς ἔχον κατασκευάσ[αι] στήλην ἣτις ἀνατεθήσεται εἰς τὸ ἱερόν τῶν θεῶν Λοανδέων εἰς ἣν ἀναγραφῆσονται οἱ γνησίως καὶ φιλαγάθως καὶ φιλοδόξως διακείμενοι εἰς τὰ κοινὰ τῆς πόλεως πράγματα καὶ τὰς [ἐ]παγγελίας πεποημέν[οι] εἰς τὴν τοῦ βαλανείου κατασκευήν, ὅπως οὖν καὶ οἱ λοιποὶ ζηλωταὶ γείνωνται τῶν ὁμοίων, δεδόχθαι ἐπαινεῖσαι τε αὐτοὺς καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνωι, ἀναγραφῆναι δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπηγγελμένων κα[θ'?] ὅσον ἕκαστος ἐπηγγείλατο· ...

Record 222

[Μ]όλητος. τὸν ἀξιολογώτατον Μᾶρκον Αὐρήλιον Μόλητα Δημοσθένους τρις τοῦ Δημητρίου Σιδυμέα ἄνδρα εὐγενῆ [φ]ιλόπατριν, συγγενῆ καὶ ἀδελφόν κοινῶν ἀρχόντων καὶ ἀρχιφυλάκων, πάσας ἀρχὰς καὶ λειτουργίας φιλοτείμως τῇ πατρίδι τελέσαντα Μαρκία [Α]ύρηλία Ἄπφιον Μόλητος.

Record 223

τὸν θεὸν αὐτὸν <σ>οί· μεῖνον, ξένε· μὴ με παρέλθης, μέχρισ ἴδης στήλης τὰ προκείμενα γράμματα Μουσῶν. οὐ γὰρ καυχῆσεται Εὐπρέπης κατ' ἐμοῦ οὐδ' ἐπιλυπήσει με τὸν ἄθλιον οὐδὲ δύ<ν>ατε. εἰ δέ <μ>ε καὶ Μοίρης μίτος ἤγαγεν ἰς χάος ἐλθεῖν, τοῦτ' ἔφερεν Ἀχιλλεῖ, πρὸς Ζάνθιον ἄστν <κ>ατε<λ>θεῖν. Πανθία τῶ ἰδίῳ ἀνδρὶ Ἀχιλλεῖ π(άλω) ἀ' μυρμιλώνων ἐκ τῶν ἰδίων μνείας χάριν. ...

Record 224

... Ἐπεὶ Πόπλιος Κορνήλιος Σκειπτιῶν ὁ ταμίης καὶ ἀντιστράταγος ἀνυπερβλήτω χρώμενος εὐνοίᾳ τᾶ εἰς τὸν Σεβαστὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ πάντα μίαν τε μεγίσταν καὶ τιμιωτάταν εὐχὰν πεπονημένος, εἰς ἅπαν ἀβλαβῆ τοῦτον φυλάσσεσθαι, ὡς ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστον ἑαυτοῦ ἐπιδείκνυται ἔργων, ἐτέλεσε μὲν τὰ Καισάρεια μηδὲν μήτε δαπάνας μήτε φιλοτιμίας ἐνλείπων μηδὲ τὰς ὑπὲρ τᾶν διὰ τοῦ Σεβαστοῦ θυσιᾶν εὐχαριστίας ποτὶ τοὺς θεοὺς ἅμα καὶ τὰς πλείστας τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν πόλεων σὺν ἑαυτῷ τὸ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖν κατασκευασάμενος· ἐπιγνοὺς δὲ καὶ Γαίον τὸν υἱὸν τοῦ Σεβαστοῦ τὸν ὑπὲρ τᾶς ἀνθρώπων πάντων σωτηρίας τοῖς βαρβάροις μαχόμενον ὑγιαίνειν τε καὶ κινδύνους ἐκφυγόντα ἀντιτετιμωρῆσθαι τοὺς πολεμίους, ὑπερχαρῆς ὢν ἐπὶ ταῖς ἀρίσταις ἀγγελίαις, στεφαναφορεῖν τε πάντοις διέταξε καὶ θύειν, ἀπράγμονας ὄντας καὶ ἀταράχους, αὐτὸς τε βουθυτῶν περὶ τᾶς Γαίου σωτηρίας καὶ θέαις ἐπεδαφιλεύσατο ποικίλαις ὡς ἔριν μὲν γείνεσθαι τὰ γενόμενα τῶν γεγονότων τὸ δὲ σεμνὸν αὐτοῦ δι' ἴσου φυλαχθῆμεν, ἐφιλοτιμήθη δὲ καὶ διαλιπὼν ἀπὸ τᾶν Καίσαρος ἀμερᾶν ἀμέρας δύο τὰν ἀρχὰν τᾶν ὑπὲρ Γαίου θυσιᾶν ποιήσασθαι ἀπὸ τᾶς ἀμέρας ἐν ᾗ τὸ πρῶτον ὑπάτος ἀπεδείχθη, διετάξατο δὲ ἀμῖν καὶ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὰν ἀμέραν ταύταν μετὰ θυσιᾶν καὶ στεφαναφορίας διάγειν ὅσοις δυνάμεθα ἰλαρώτατα καὶ....τατα ...

Record 225

Οὕτω δὴ τὴν προαίρεσιν ἀπερείσαντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ ποιήσαντας ἄτρεπτον καὶ δυσμετάθετον, τρέπεσθαι χρῆ πρὸς κατανόησιν τοῦ ἥθους τῶν πολιτῶν, ὃ μάλιστα συγκραθὲν ἐκ πάντων ἐπιφαίνεται καὶ ἰσχύει. ... οἶον ὁ Ἀθηναίων εὐκίνητός ἐστι πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον, μᾶλλον ὀξέως ὑπονοεῖν ἢ διδάσκεσθαι καθ' ἡσυχίαν βουλόμενος· ὥσπερ τῶν ἀνδρῶν τοῖς ἀδόξοις καὶ ταπεινοῖς βοθηεῖν προθυμότερος, οὕτω τῶν λόγων τοὺς παιγνιώδεις καὶ γελοίους ἀσπάζεται καὶ προτιμᾷ· τοῖς μὲν ἐπαινοῦσιν αὐτὸν μάλιστα χαίρει, τοῖς δὲ σκώπτουσιν ἠκίστα δυσχεραίνει· φοβερὸς ἐστὶν ἄχρι τῶν ἀρχόντων, εἶτα φιλόανθρωπος ἄχρι τῶν πολεμίων. ἕτερον ἥθος τοῦ Καρχηδονίων δήμου, πικρὸν, σκυθρωπὸν, ὑπήκοον τοῖς ἄρχουσι, βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις, ἀγεννέστατον ἐν φόβοις, ἀγριώτατον ἐν ὀργαῖς, ἐπίμονον τοῖς γνωσθεῖσι, πρὸς παιδιὰν καὶ χάριν ἀνήδυντον καὶ σκληρόν· οὐκ ἂν οὗτοι, Κλέωνος ἀξιούντος αὐτούς, ἐπεὶ τέθυκε καὶ ξένους ἐστὶν μέλλει, τὴν ἐκκλησίαν ὑπερθέσθαι, γελάσαντες ἂν καὶ κροτήσαντες ἀνέστησαν.

Record 226

Τοῦντεῦθεν οἱ μὲν οὐκέτι ἐτάραττον, ἀλλ' ὑπήκουον, ἐγὼ δὲ ἦρχον, ἡ πόλις δὲ ἀστασίαστος ἦν. σφαγὰς δὲ ἢ ἐλάσεις ἢ δημεύσεις οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων εἰργαζόμενην, καίτοι ἀναγκαῖον ὄν τὰ τοιαῦτα τολμᾶν ἐν ἀρχῇ τῆς δυναστείας μάλιστα. φιλοανθρωπία γὰρ καὶ πραότητι καὶ τῷ ἡμέρῳ κάξ ἰσοτιμίας θαυμασίως ἐγὼ ἠλπίζον ἐς τὸ πείθεσθαι προσάξεσθαι τούτους. εὐθύς γοῦν τοῖς μὲν ἐχθροῖς ἐσπίεσθαι καὶ διηλλάγμην, καὶ συμβούλοις καὶ συνεστίοις ἐχρώμην τοῖς πλείστοις αὐτῶν. τὴν δὲ πόλιν αὐτὴν ὀρῶν ὀλιγωρία τῶν προεστώτων διεφθαρμένην, τῶν πολλῶν κλεπτόντων, μᾶλλον δὲ ἀρπαζόντων τὰ κοινὰ, ὑδάτων τε ἐπιρροίαις ἀνεκτησάμην καὶ οἰκοδομημάτων ἀναστάσεις ἐκόσμησα καὶ τειχῶν περιβολῇ ἐκράτυνα καὶ τὰς προσόδους, ὅσαι ἦσαν κοιναί, τῇ τῶν ἐφεστώτων ἐπιμελείᾳ ῥαδίως ἐπηύξησα καὶ τῆς νεολαίας ἐπεμελούμην καὶ τῶν γερόντων προϋνόουν καὶ τὸν δῆμον ἐν θέαις καὶ διανομαῖς καὶ πανηγύρεσι καὶ δημοθιοναῖς διῆγον, ὕβρεις δὲ παρθένων ἢ ἐφήβων διαφθοραὶ ἢ γυναικῶν ἀπαγωγαὶ ἢ δορυφόρων ἐπιπέμψεις ἢ δεσποτικὴ τις ἀπειλή ἀποτρόπαιά μοι καὶ ἀκοῦσαι ἦν. ἤδη δὲ καὶ περὶ τοῦ ἀφεῖναι τὴν ἀρχὴν καὶ καταθέσθαι τὴν δυναστείαν ἐσκοπούμην, ὅπως μόνον ἀσφαλῶς παύσαιτο ἂν τις ἐννοῶν, ἐπεὶ τό γε ἄρχειν αὐτὸ καὶ πάντα πράττειν ἐπαχθὲς ἤδη καὶ σὺν φθόνῳ καματηρὸν ἐδόκει μοι εἶναι· τὸ δ' ὅπως μηκέτι τοιαύτης τινὸς θεραπείας δεήσεται ἡ πόλις, τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι. καγὼ μὲν ὁ ἀρχαῖος περὶ ταῦτα εἶχον, οἱ δὲ ἤδη τε συνίσταντο ἐπ' ἐμὲ καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβουλῆς καὶ ἀποστάσεως ἐσκοποῦντο καὶ συνωμοσίας συνεκρότουν καὶ ὄπλα ἤθροίζον καὶ χρήματα

ἐπορίζοντο καὶ τοὺς ἀστυγείτονας ἐπεκαλοῦντο καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους ἐπρεσβεύοντο·

Record 227

Ζώσιμος Εὐτυχέους Προμπώνιος ἔνθ' Ἀρυκανδεὺς
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις ὄν καθορᾶς ἔκαμέν,
 οὐκ ἄργος πάτρη γεγεννημένος, ἀλλὰ πόνοισιν
 λαοδόμου τέχνης εἰρωσύνας τελέσας·
 πρῶτον Ἀθηναίης [τ]εχνοδώτιδος εὐσεβ[ίην μ]έν
 τῆδε χαριζόμενος τῆ δὲ πάτρη δαπάνας·
 δεύτερα καὶ σεμνῆς γεραρῆς συνόδου περὶ κρατὶ
 τῷ πολιῶ στεφθεῖς εὐσεβίην τέλεσεν·
 ὅς διέβη μῆκος βιότου φιλίη πρὸς ἅπαντας
 αἰδοσύνην δ' ἔγνω τείμιον ἠδὲ τρόπον.

Record 228

[[— — — — —]]

τὴν σεμνὴν ἄλοχον Φλωρέντιον Εὐφρονος ἀρχοῦ
 στήσε ὁμοκλείη δῆμος ὁ τῶν Σολύμων
 [εὐ]νοίας κ[α]ῖ [φιλ]ανδρείας χάριν.

Record 229

Αὐρήλιος Μωκ[άσι]ς* Κάρπου, ὁ πάντη πολλάκις γενόμενος καὶ τὸν κόσμον πολλάκις
 ἱστορήσας· νῦν δὲ κείμει μηκέτι μηδὲν εἰδῶς. ταῦτα μὲν οὕτως· εὐψύχει· οὐδεὶς ἀθάνατος.
 τὴν δὲ σωματοθήκην ἐποίησεν ἑαυτῷ τε καὶ τῆ γυναικὶ αὐτοῦ Φιλτάτη καὶ τῆ ἀδελφῇ
 αὐτοῦ Ἀρτεμει καὶ τῆ θυγατρὶ αὐτοῦ Βικτωρία μόνοις· ἄλλω δὲ οὐδενὶ ἐξέσται ἀνῦξαι ἢ
 ἐπιθάψαι, ἐπεὶ ὁ ἐνχειρήσας ἐκκτεῖσει Διὶ Σολυμεῖ δραχμὰς χειλίας, παντὸς ἔχοντος
 ἐξουσίαν ἐκγδικεῖν ἐπὶ τῷ ἡμίσει.

* Restored by AC.

Record 230

ἄνθρωπος κάγῳ τις ἐὼν ταλα<σ>ίφρονι {ι} θυμῷ
 ῥηίδιου βιότου πᾶν τέλος ἐφρασάμην,
 ἴχνος ὅπου λήγει βιοτήσιον ἢ τι περισσὸν
 σώματος ἐσσεῖται πνεύματος ἐκπταμένου.
 τοῦνεκα δὴ τόδ' ἔτευ<ξ>α [λ]ιθο<ξ>οικῆ χερὶ ἄνγος,
 ὄφρα μένη σκῆνος κἂν κόνις οὔσα τύχη.
 δῶρα βίου τάδε μοῦνα ἑαυτῷ ἄφθονα τεύ<ξ>ας
 ἡμετέρη τε ἀλόχῳ Ναννίδι σεμνοτάτη
 μονολεχῆ ζήσασι βίον μο<ύ>νοισί τε τύμβον
 οἶκον ἐλευθερίας σεμνοπρεποῦς ἐθέμην,
 ὑμεῖν το[ῖ]<ς> μετέπειτα βίου ἀτραπούς ὑποφαίνων.
 ἐκ δὲ ἀκροστιχίδος γνῶθι, τὸ σῆμα τίνος.

Record 231

Ἐπάγαθος β ὁ τὸν πύργον ἐκ θεμελίων κατασκευάσας, λαβὼν τὸ χωρίον διὰ γένους,
 ἑαυτῷ καὶ γυναικὶ αὐτοῦ Ἀρσάσει τῆ καὶ Μιῶ Καλλ[ι]μήδου καὶ τῷ γενομένῳ υἱῷ
 Ἐπαγάθῳ καὶ θυγατρὶ Ἀγαθῇ Τύχη, βούλομαι καθ' ἔτος θύεσθαι ἡμεῖν ἀλέκτορα καὶ
 ὄρνειθα τελέα[ν] καὶ καλή[ν] ἅμα τῷ μέλλειν συναιρεῖν τὰ γενήματα, ὁμοίως πάλιν ἅμα
 τῷ μέλλειν τρυγᾶν τὰ αὐτὰ θύματα. καὶ ἔσται τῷ θύοντι ἐπίδηλα καὶ ἐπικερδῆ. ἐὰν δὲ τις
 παρενθυμηθεὶς μὴ θύσῃ, ἔσται αὐτῷ ἐπιβλαβῆ καὶ [□□□□]· ἐὰν δὲ τις [έτ]έ[ρω]ς(?),
 ὀφ[ειλή]σ<ε>[ι]? [τῷ Σιδυμ?]έ[ων δ]ή[μω] * --].

Record 232

[Ἀ]ρνεατῶν καὶ τῶν συνπολιτευ[ο]μένων οἱ δῆμοι Λάλλαν Τειμάρχου [τ]οῦ Διοτείου, τὴν ἑαυτῶν πολεῖ[τι]ν, γυναῖκα Διοτείου τοῦ Ὁάσσου, [ιερ]ασαμένην τῶν Σεβαστῶν καὶ [γε]γυμνασιαρχηκυῖαν δωρεάν, [τε]τειμημένην πεντάκις, [σώ]φρονα καὶ ἀσπὴν καὶ φίλα[νδρ]ον καὶ πᾶσαν διυπερβεβλ[η?]μένην πανάρετον δόξαν, [κ]εκοσμηκυῖαν καὶ τὰς τῶν [πρ]ογόνων ἀρετὰς τοῖς ἰδί[οι]ς τῶν τρόπων ὑποδείγμα[σι], ἀρετῆς καὶ εὐνοίας ἔνεκεν.

Record 233

Γράμματα μανθάνειν μὴ εἰδότα ἀγαθὸν τι μετὰ πόνου καὶ φόβου τῶ ἰδόντι ἐσόμενον προαγορεύει· φοβοῦνται γὰρ ἅμα καὶ πονοῦσιν οἱ μανθάνοντες, πλὴν ἐπὶ τῶ συμφέροντι μανθάνουσιν. εἰ δέ τις εἰδὼς γράμματα πάλιν μανθάνοι, πονηρὸν καὶ ἄτοπον νομίζειν χρῆ· παιδαριῶδες γὰρ τὸ μανθάνειν. διὸ ἀπραξίας ἅμα τοῖς φόβοις καὶ πόνοις σημαίνει. μόνῳ δὲ τῶ ἐπιθυμοῦντι παιδὸς ἀγαθὸν τὸ τοιοῦτον· οὐ γὰρ αὐτὸς ἀλλ' ὁ ἐξ αὐτοῦ γενησόμενος παῖς μαθήσεται γράμματα.

Record 234

γυναικὶ τῇ ἑαυτοῦ μιγῆναι ἐκούση καὶ προσιεμένη καὶ πρὸς τὴν συνουσίαν μὴ ἀντιβαιούση ἀγαθὸν ἐπίσης πᾶσιν· ἔστι γὰρ ἡ γυνὴ ἥτοι τέχνη τοῦ ἰδόντος ἢ πραγματεία, ἀφ' ἧς τὰς ἡδονὰς πορίζεται, ἢ οὗ προίσταται καὶ ἄρχει, ὡς καὶ τῆς γυναικός. σημαίνει <δὲ> ὁ ὄνειρος τὴν ἀπὸ τῶν τοιούτων ὠφέλειαν· ἡδοναὶ μὲν <γὰρ> οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἀφροδισίοις, ἡδοναὶ δὲ καὶ ταῖς ὠφελείαις. εἰ δὲ ἀντιβαίνοι ἢ γυνὴ ἢ μὴ παρέχοι ἑαυτὴν, τὰ ἐναντία σημαίνει. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ περὶ ἐρωμένης ἔστω λόγος. γυναιξὶ δὲ ἐταίραις ταῖς ἐπὶ κασωρίοις ἐστῶσαις μίγνυσθαι μικρὰν μὲν αἰσχύνην καὶ βραχὺν ἀνάλωμα σημαίνει· αἰδοῦνται γὰρ ἅμα καὶ ἀναλοῦσι ταύταις πλησιάζοντες οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ πᾶσαν ἐγχείρησιν εἰσὶν ἀγαθαί· καὶ γὰρ πρὸς τινῶν 'ἐργάσιμοι' λέγονται, καὶ οὐδὲν ἀρνησάμεναι παρέχουσιν ἑαυτάς.

Record 235

δούλῃ ἰδίᾳ καὶ δούλῳ μιγῆναι ἀγαθόν· εἰσὶν <γὰρ> οἱ δούλοι κτήματα τοῦ ἰδόντος. διὸ σημαίνουσιν ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ κτήμασιν ἡσθῆναι τὸν ἰδόντα ὡς εἰκὸς πλείοσι καὶ πολυτελεστέροις γινομένοις. περαίνεσθαι δὲ ὑπ' οἰκέτου οὐκ ἀγαθόν· καταφρονηθῆναι γὰρ σημαίνει καὶ βλαβῆναι παρὰ τοῦ οἰκέτου. τοῦτο δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, ἂν τε νεώτερος ἢ ὁ περαίνων ἂν τε πρεσβύτερος, ἢ καὶ ὑπὸ ἐχθροῦ.

Record 236

Περὶ δὲ τῆς παρανόμου συνουσίας οὕτω κρίνειν δέον ἐστίν. υἱὸν περαίνειν οὐδέπω πενταετῇ γεγονότα θάνατον τῶ παιδί σημαίνει, καθὼς πολλάκις ἐτήρησα· εἰκὸς δὲ τοῦτο σημαίνειν διὰ τὸ φθείρεσθαι τὸ βρέφος, φθορὰν δὲ καλοῦμεν τὸν ὄλεθρον. εἰ δὲ ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη ὁ παῖς εἴη γεγονώς, ἔτι δὲ τῶν δέκα ἐντός, νοσήσει μὲν ὁ παῖς, ἀφρόνως δὲ τι πραγματευσάμενος ὁ ἰδὼν τὸν ὄνειρον βλαβήσεται· ὁ μὲν γὰρ διὰ τὸ παιδικὸν τῆς ἡλικίας πρὸ τῆς ὥρας περαινόμενος διὰ τὸ ἀλγεῖν νοσήσει, ὁ δὲ βλαβήσεται δι' ἀφροσύνην· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐρρωμένου τὴν γνώμην οὐχ ὅτι τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀλλ' οὐδὲ ἄλλον τηλικούτον περαίνειν. εἰ δὲ ἀντίπαις εἴη ὁ υἱός, ἂν μὲν πέντης ἢ ὁ πατήρ, εἰς διδασκάλου πέμπων τὸν υἱὸν μισθούς τε αὐτῶ χορηγῶν τὰς εἰς αὐτὸν ἀποκρίσεις ποιήσεται [καὶ ἀποκρίσεις]. εἰ δὲ πλούσιος τὸ τοιοῦτον ἴδοι, πολλὰ τῶ υἱῶ δωρούμενος καὶ καταγράφων εἰς αὐτὸν ἀπουσίας ποιήσεται. ἀνδρὶ δὲ τελείῳ ἤδη ὄντι τῶ υἱῶ μιγῆναι ἀποδημοῦντι μὲν ἀγαθόν· συνελθεῖν γὰρ καὶ συναναστραφῆναι σημαίνει τὸ ὄναρ διὰ τὸ τῆς συνουσίας ὄνομα· συνόντι δὲ καὶ συνδιατρίβοντι πονηρὸν· χωρὶς γὰρ ἀλλήλων γενέσθαι αὐτοὺς ἀνάγκη διὰ <τὸ> τὴν τῶν ἀνδρῶν συνουσίαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἀποστροφῆς γίνεσθαι. περαίνεσθαι δὲ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ βία βλαβῆναι ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σημαίνει, ἐφ' ἣ βλάβη καὶ ὁ υἱὸς οἰμώξει.

Record 237

ἀλλὰ Περίλαος ἦν τις ἡμεδαπός, χαλκεὺς μὲν ἀγαθός, πονηρὸς δὲ ἄνθρωπος. οὗτος πάμπλου τῆς ἐμῆς γνώμης διημαρτηκῶς ᾤετο χαριεῖσθαι μοι, εἰ καινὴν τινα κόλασιν ἐπινοήσειεν, ὡς ἐξ ἅπαντος κολάζειν ἐπιθυμοῦντι. καὶ δὴ κατασκευάσας τὸν βούν ἤκέ μοι κομίζων κάλλιστον ἰδεῖν καὶ πρὸς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον· κινήσεως γὰρ αὐτῷ καὶ μυκηθμοῦ ἔδει μόνον πρὸς τὸ καὶ ἔμψυχον εἶναι δοκεῖν. ἰδὼν δὲ ἀνέκραγον εὐθύς, ἄξιον τὸ κτῆμα τοῦ Πυθίου, πεμπτέος ὁ ταῦρος τῷ θεῷ. ὁ δὲ Περίλαος παρεστῶς, τί δ' εἰ μάθοις, ἔφη, τὴν σοφίαν τὴν ἐν αὐτῷ καὶ τὴν χρεῖαν ἣν παρέχεται; καὶ ἀνοίξας ἅμα τὸν ταῦρον κατὰ τὰ νῶτα, Ἦν τινα, ἔφη, κολάζειν ἐθέλῃς, ἐμβιβάσας εἰς τὸ μηχανήμα τοῦτο καὶ κατακλείσας προστιθέναι μὲν τοὺς αὐλοὺς τούσδε πρὸς τοὺς μυξωτῆρας τοῦ βοός, πῦρ δὲ ὑποκαίειν κελεύειν, καὶ ὁ μὲν οἰμώζεται καὶ βοήσεται ἀλήκτοις ταῖς ὀδύναϊς ἐχόμενος, ἡ βοή δὲ διὰ τῶν αὐλῶν μέλη σοι ἀποτελέσει οἷα λιγυρώτατα καὶ ἐπαυλήσει θρηνηῶδες καὶ μυκήσεται γοερῶτατον, ὡς τὸν μὲν κολάζεσθαι, σὲ δὲ τέρπεσθαι μεταξύ καταυλούμενον. ἐγὼ δὲ ὡς τοῦτο ἤκουσα, ἐμυσάχθην τὴν κακομηχανίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὴν ἐπίνοιαν ἐμίσησα τοῦ κατασκευάσματος καὶ οἰκείαν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπέθηκα.

Record 238

προήχθη γὰρ αὐτὴν τε φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι καὶ τὴν ἀπὸ ταύτης ἐλευθερίαν καὶ τῶν δημοσίᾳ νομιζομένων ἀγαθῶν καταγελάσαι, πλούτου καὶ δόξης καὶ βασιλείας καὶ τιμῆς, ἔτι τε χρυσοῦ καὶ πορφύρας, καὶ τῶν πάνυ περιβλέπτων τοῖς πολλοῖς, τέως δὲ κάμοι δοκοῦντων. ἅπερ ἔγωγε ἀτενεῖ καὶ ἀναπειπταμένη τῇ ψυχῇ δεξάμενος αὐτίκα μὲν οὐδὲ εἶχον εἰκάσαι ὅπερ ἐπεπόνθειν, ἀλλὰ παντοῖος ἐγιγνόμην· καὶ ἄρτι μὲν ἐλυπούμην, ἐληλεγμένων μοι τῶν φιλτάτων, πλούτου τε καὶ ἀργυρίου καὶ δόξης, καὶ μόνον οὐκ ἐδάκρουν ἐπ' αὐτοῖς καθηρημένοις, ἄρτι δὲ αὐτὰ μὲν ἐδόκει μοι ταπεινὰ καὶ καταγέλαστα· ἔχαιρον δ' αὖ ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ βίου τοῦ πρόσθεν ἐς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων· ὥστε δὴ, τὸ καινότερον, τοῦ ὀφθαλμοῦ μὲν καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ἀσθενείας ἐπελανθανόμην, τὴν δὲ ψυχὴν ὀξυδερκέστερος κατὰ μικρὸν ἐγιγνόμην· ἐλελήθειν γὰρ τέως αὐτὴν τυφλώττουσαν περιφέρων. προϊῶν δὲ ἐς τόδε περιήχθην, ὅπερ ἀρτίως ἡμῖν ἐπεκάλει· γαῦρός τε γὰρ ὑπὸ τοῦ λόγου καὶ μετέωρός εἰμι καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν ἐπινοῶ.

Record 239

ἄλλως τε καὶ ἡδύ μοι τὸ μεμνησθαι αὐτῶν πολλάκις, καὶ ταύτην ἤδη μελέτην ἐποίησάμην· ἐπεὶ κἂν τις μὴ παρῶν τύχη, καὶ οὕτω δις ἢ τρίς τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ εἰρημένα. καὶ ὥσπερ οἱ ἔρασταὶ τῶν παιδικῶν οὐ παρόντων ἔργ' ἅττα καὶ λόγους εἰρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύουσι καὶ τούτοις ἐνδιατρίβοντες ἐξαπατῶσι τὴν νόσον, ὡς παρόντων σφίσι τῶν ἀγαπωμένων—ἐνιοὶ γοῦν αὐτοῖς καὶ προσλαλεῖν οἶονται καὶ ὡς ἄρτι λεγομένων πρὸς αὐτοὺς ὧν τότε ἤκουσαν ἤδονται καὶ προσάψαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων σχολὴν οὐκ ἄγουσιν [ἐν] τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι—οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς φιλοσοφίας οὐ παρούσης τοὺς λόγους οὓς τότε ἤκουσα συναγείρων καὶ πρὸς ἑμαυτὸν ἀνατυλίττων οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν, καὶ ὅλως καθάπερ ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ πολλῇ φερόμενος, ἐς πυρσόν τινα τοῦτον ἀποβλέπω, πᾶσι μὲν παρεῖναι τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πραττομένοις τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον οἰόμενος, αἰεὶ δὲ ὥσπερ ἀκούων αὐτοῦ τὰ αὐτὰ πρὸς με λέγοντος· ἐνίοτε δέ, καὶ μάλιστα ὅταν ἐνερείσω τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μοι φαίνεται καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει· καὶ γὰρ τοι κατὰ τὸν κωμικὸν ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπέν τι κέντρον τοῖς ἀκούουσιν.

Record 240

ἡ μὲν ἀρχὴ τῶν λόγων ἐπαινος ἦν Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀνθρώπων, ὅτι φιλοσοφία καὶ πενία σύντροφοί εἰσιν καὶ οὔτε τῶν ἀστῶν οὔτε τῶν ξένων οὐδένα τέρπονται ὀρῶντες, ὅς ἂν τρυφήν εἰσάγειν εἰς αὐτοὺς βιάζηται, ἀλλὰ εἰ καὶ τις ἀφίκηται παρ' αὐτοὺς οὕτω διακείμενος, ἡρέμα τε μεθαρμόττουσι καὶ παραπαιδαγωγοῦσι καὶ πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης μεθιστᾶσιν. Ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρύσων, ὅς ἐλθὼν

Ἀθήναζε μάλ' ἐπίσημος καὶ φορτικὸς ἀκολουθῶν ὄχλῳ καὶ ποικίλῃ ἐσθῆτι καὶ χρυσῶ αὐτὸς μὲν ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι πᾶσι τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ὡς ἂν εὐδαίμων ἀποβλέπεσθαι· τοῖς δ' ἄρα δυστυχεῖν ἐδόκει τὸ ἀνθρώπιον, καὶ παιδεύειν ἐπεχείρουν αὐτὸν οὐ πικρῶς οὐδ' ἀντικρὺς ἀπαγορεύοντες ἐν ἐλευθέρῃ τῇ πόλει καθ' ὄντινα τρόπον βούλεται μὴ βιοῦν· ἀλλ' ἐπεὶ κὰν τοῖς γυμνασίοις καὶ λουτροῖς ὀχληρὸς ἦν θλίβων τοῖς οἰκέταις καὶ στενοχωρῶν τοὺς ἀπαντῶντας, ἤσυχῃ τις ἂν ὑπεφθέγγετο προσποιούμενος λανθάνειν, ὥσπερ οὐ πρὸς αὐτὸν ἐκείνον ἀποτείνων, Δέδοικε μὴ παραπόληται μεταξύ λουόμενος· καὶ μὴν εἰρήνη γε μακρὰ κατέχει τὸ βαλανεῖον· οὐδὲν οὖν δεῖ στρατοπέδου. ὁ δὲ ἀκούων ἅ ἦν μεταξύ ἐπαιδεύετο. τὴν δὲ ἐσθῆτα τὴν ποικίλην καὶ τὰς πορφυρίδας ἐκείνας ἀπέδυσαν αὐτὸν ἀστείως πάνυ τὸ ἀνθηρὸν ἐπισκώπτοντες τῶν χρωμάτων, Ἔαρ ἤδη, λέγοντες, καί, Πόθεν ὁ ταῶς οὗτος; καί, Τάχα τῆς μητρὸς ἐστὶν αὐτοῦ· καὶ τὰ τοιαῦτα. καὶ τὰ ἄλλα δὲ οὕτως ἀπέσκωπτον, ἢ τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος ἢ τῆς κόμης τὸ περιέργον ἢ τῆς διαίτης τὸ ἀκόλαστον· ὥστε κατὰ μικρὸν ἐσωφρονίσθη καὶ παρὰ πολὺ βελτίων ἀπῆλθε δημοσίᾳ πεπαιδευμένος.

Record 241

Ταῦτά τε οὖν ἐπῆνει καὶ προσέτι τὴν ἐλευθερίαν τὴν ἐκεῖ καὶ τῆς διαίτης τὸ ἀνεπίφθονον, ἡσυχίαν τε καὶ ἀπραγμοσύνην, ἃ δὴ ἄφθονα παρ' αὐτοῖς ἐστίν. ἀπέφαινε γοῦν φιλοσοφία συνωδὸν τὴν παρὰ τοῖς τοιοῦτοις διατριβὴν καὶ καθαρὸν ἦθος φυλάξει δυναμένην, σπουδαίῳ τε ἀνδρὶ καὶ πλούτου καταφρονεῖν πεπαιδευμένῳ καὶ τῷ πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν προαιρουμένῳ τὸν ἐκεῖ βίον ὡς μάλιστα ἡρμοσμένον. ὅστις δὲ πλούτου ἐρᾷ καὶ χρυσῶ κεκλήηται καὶ πορφύρᾳ καὶ δυναστείᾳ μετρεῖ τὸ εὐδαιμον, ἄγευστος μὲν ἐλευθερίας, ἀπείρατος δὲ παρρησίας, ἀθέατος δὲ ἀληθείας, κολακεία τὰ πάντα καὶ δουλεία σύντροφος, ἢ ὅστις ἡδονῇ πᾶσαν τὴν ψυχὴν ἐπιτρέψας ταύτῃ μόνῃ λατρεύειν διέγνωκε, φίλος μὲν περιέργων τραπεζῶν, φίλος δὲ πότων καὶ ἀφροδισίων, ἀνάπλεως γοητείας καὶ ἀπάτης καὶ ψευδολογίας, ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε καὶ τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ἁσμάτων, τοῖς δὲ τοιοῦτοις πρέπειν τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν· μεσταὶ γὰρ αὐτοῖς τῶν φιλτάτων πᾶσαι μὲν ἀγυαί, πᾶσαι δὲ ἀγοραί· πάρεστι δὲ πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχεσθαι, τοῦτο μὲν δι' ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ δι' ὠτῶν τε καὶ ῥινῶν, τοῦτο δὲ καὶ διὰ λαιμοῦ καὶ δι' ἀφροδισίων· ὑφ' ἧς δὴ ῥεούσης ἀενάῳ τε καὶ θολερῷ ῥεύματι πᾶσαι μὲν ἀνευρύνονται ὁδοί· συνεισέρχεται γὰρ μοιχεία καὶ φιλαργυρία καὶ ἐπιπορκία καὶ τὸ τοιοῦτο φῦλον τῶν ἡδονῶν, παρασύρεται δὲ τῆς ψυχῆς ὑποκλυζομένης πάντοθεν αἰδῶς καὶ ἀρετῆ καὶ δικαιοσύνης· τῶν δὲ ἔρημος ὁ χῶρος γενόμενος δίψης ἀεὶ πιμπλάμενος ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις.

Record 242

Ταῦτά τε καὶ πολλὰ ἕτερα τοιαῦτα διελθὼν κατέπαυσε τὸν λόγον. ἐγὼ δὲ τέως μὲν ἤκουον αὐτοῦ τεθηπῶς, μὴ σιωπήσῃ πεφοβημένος· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο, τοῦτο δὴ τὸ τῶν Φαίακων πάθος ἐπεπόνθειν· πολὺν γὰρ δὴ χρόνον ἐς αὐτὸν ἀπέβλεπον κεκλημένους· εἶτα πολλῇ συγχύσει καὶ ἰλίγγῳ κατειλημμένος τοῦτο μὲν ἰδρῶτι κατερρεόμην, τοῦτο δὲ φθέγγεσθαι βουλόμενος ἐξέπιπτόν τε καὶ ἀνεκοπτόμην, καὶ ἢ τε φωνὴ ἐξέλειπε καὶ ἢ γλῶττα διημάρτανε, καὶ τέλος ἐδάκρυον ἀπορούμενος· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λόγος καθίκετο, βαθεῖα δὲ καὶ καίριος ἡ πληγὴ ἐγένετο, καὶ μάλα εὐστόχως ἐνεχθεὶς ὁ λόγος αὐτήν, εἰ οἶόν τε εἰπεῖν, διέκοψε τὴν ψυχὴν. εἰ γὰρ τι δεῖ κάμει ἤδη φιλοσόφων προσάψασθαι λόγων, ὧδε περὶ τούτων ὑπέιληφα· δοκεῖ μοι ἀνδρὸς εὐφυοῦς ψυχὴ μάλα σκοπῶ τινι ἀπαλῶ προσεοικέναι... ὅστις δὲ ἀγαθὸς τοξότης καὶ τούτῳ ὅμοιος, πρῶτον μὲν ἀκριβῶς ὄψεται τὸν σκοπὸν, εἰ μὴ σφόδρα μαλακός, εἰ μὴ στερρότερος τοῦ βέλους. γίνονται γὰρ δὴ καὶ ἄτρωτοι σκοποὶ. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἴδη, τῆνικαῦτα χρίσας τὸ βέλος ... ἡρέμα δηκτικῶς τε καὶ γλυκεῖ φαρμάκῳ, τούτῳ χρίσας εὐτέχνως ἐτόξευσε· τὸ δὲ ἐνεχθὲν εὖ μάλα ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν μένει τε καὶ πολὺ τοῦ φαρμάκου ἀφήσιν, ὃ δὲ σκιδνάμενον ὄλην ἐν κύκλῳ τὴν ψυχὴν περιέρχεται. τοῦτό τοι καὶ ἡδονταὶ καὶ δακρύουσι μεταξύ ἀκούοντες, ὅπερ καὶ αὐτὸς ἐπασχον, ἡσυχῇ ἄρα τοῦ φαρμάκου τὴν ψυχὴν περιθέοντος. ... ὥσπερ γὰρ οἱ τοῦ Φρυγίου αὐλοῦ

ἀκούοντες οὐ πάντες μαινόνται, ἀλλ' ὅποσοι αὐτῶν τῇ Ῥέα λαμβάνονται, οὗτοι δὲ πρὸς τὸ μέλος ὑπομιμνήσκονται τοῦ πάθους, οὕτω δὴ καὶ φιλοσόφων ἀκούοντες οὐ πάντες ἔνθεοι καὶ τραυματῖαι ἀπίασιν, ἀλλ' οἷς ὑπῆν τι ἐν τῇ φύσει φιλοσοφίας συγγενές.

Record 243

Ἀγαθῶι Δαίμονι, Ἀγαθεῖ Τύχει Ἀθηνίων Ἡφαιστίωνος Μακεδῶν καὶ ἡ γυνὴ Μυρτίς, κατὰ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ.

Record 244

[τ]άδε ἐπεύχονται ἱερεῖς τε καὶ ἰέρεια κατὰ τὰ πάτρια· ὅστις ἐγ Δήλου ἀνδράποδον ἐξάγει εἴτε ἄκον εἴτε ἐκὸν ἢ ἐκ τῶν τεμενῶν τῶν ἱερῶν τῶν τοῦ θεοῦ ἐπὶ βλάβῃ τοῦ δεσπότη, ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ γένος καὶ οἴκησιν τὴν ἐκείνου· καὶ ὅστις συνειδῶς μὴ δηλώσει ἐν τοῖς ἀστυνόμοις, τοῖς αὐτοῖς ἔνοχος ἔστω· καὶ εἴ τις τι ἄλλο ἐγ Δήλου βιάζ[οι]το παρὰ τὰ πάτρια τὰ Δηλίων, ἐξώλ[η] εἶναι αὐτὸν καὶ οἴκησιν τὴν ἐκείνο[υ]. ἀστυνόμοι ἐπεμελήθησαν Σαρπηδῶν Καρνέου, Ὀνησιγένης Θέμωνο[ς], Ἀρίγνωτος. [The same text is inscribed a second time].

Record 245

Νικάνδρη μ' ἀνέθεκεν ἡ(ε)κηβόλοι ἰοχεαίρηι, φόρη Δεινοδίκηο τ□ Ναησίο ἔησοχος ἀλήου (=ἀλλέων) Δεινομένεος δέ κασιγνέτη, Φηράξσο δ' ἄλοχος ν[ῦν?] or μ[ῆν?].

Record 246

[--- ἄ]ριστον Ὑλαν κατέχε[ι ---]
[--- πολλῶν] ἀνδρῶν ἴδεν ἄστεα κα[ι νόον ἔγνω].

Record 247

[-----]
[---]λητου ἐν Μαρων[ίτ]αισιν ἄριστον [[ἔνεκεν]]
[ἔ]νεκεν εὐδικίης, ἀγαθοῦ μεμνημένοι αἰὲν
ἀνδρός, τοῦ κλέος εὐρὺ πάσῃν τετάυσται ἐπ' αἶαν.
ὁ δῆμος Μαρωνιτῶν εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν.

Record 248

Εὐσεβίης καθαρῆς ὀρααῖς σορὸν ἦν ἔτι κούρη
ἐντελέως πιστὴν δεύτερον εἶχεν ἔτος.
ἐν τριτάτῳ δὲ λέλοιπε βίον κακότητος ἄγευστος
ψυχαῖς ταῖς ἀγίης σ<ύ>νθρονος ἔσομένη.

Record 249

Εὐφραίνεστε οἱ ζῶντες ἀδελφοὶ κ(αί) π(ι)εῖν ὁμᾶ· ο(ύ)δεῖς ἀθάν[α](τος).
ὁμᾶ = ὁμοῦ?, AC.

Record 250

iudicio te amo.